

24. dan - Šesto videnje, SVETA DRUŽINA IN ČUDEŽ

Včeraj smo v šmarničnem branju slišali, kako se je Marija 13. oktobra 1917 šestič prikazala pastirčkom. Prosila jih je, naj še naprej molijo rožni venec in jim razodela, da se bo vojna kmalu končala. Želela je, da bi ljudje na kraju videnja njej v čast zgradili kapelo. Z žalostjo na obrazu je prosila, naj ljudje nehajo žaliti Boga, ki je že tako dosti žaljen. Nato je razprostrla roke in se začela dvigati v nebo. Videnja pa s tem še ni bilo konec. Pastirčki so na nebu zagledali čudovit prizor, ki ga je Lucija opisala takole:

"Ko je naša Gospa izginila v neizmerni daljavi neba, smo videli ob soncu svetega Jožefa z detetom Jezusom in našo Gospo v beli obleki z modrim plaščem. Zdelo se je, da sv. Jožef z detetom Jezusom blagoslavlja svet z roko v obliki križa. Malo zatem, ko je to prikazanje izginilo, sem zagledala našega Gospoda in našo Gospo, ki se mi je zdela, da je naša Žalostna Mati Božja. Zdelo se je, da je naš Gospod blagoslavljal svet na enak način kot sveti Jožef. Ta prikazen je izginila in zdelo se mi je, da vidim še enkrat našo Gospo, podobno naši Karmelski Gospe."

Medtem so ljudje v Irijski globeli opazovali nadnaravne pojave na nebu. Med njimi je bil najbolj očitni tako imenovani "sončni čudež", ki so ga videli vsi navzoči, med njimi tudi neverni in tisti, ki so prišli z namenom, da bi razkrili prevaro.

V času videnja je dež nenadoma prenehal. Oblaki so se pretrgali in prikazalo se je sonce. Podobno je bilo okrogli srebrni plošči. Izgubilo je svoj bleščeči odsev, tako da so ljudje brez težav zrlj vanj. Zdelo se je, da se sončni rob z veliko naglico vrti okoli svoje osi. Med vrtenjem so se iz sonca osipavali svetlobni žarki različnih barv in ljudem se je zdelo, kot bi gledali v vrteči se ognjemet. Žarki so obarvali predmete na zemlji. Sonce je postalo vijolične, nato pa oranžne barve. Ljudje so bili ganjeni do solz. Vse to je trajalo približno deset minut. Nenadoma se je sonce s silovito naglico pognalo proti zemlji. Ljudje so zakričali od groze in se v molitvi zatekli k Jezusu in Mariji. Slednjič se je sonce ustavilo in začelo svetiti z običajno svetlobo. Ljudje so si oddahnili. V času sončnega čudeža se je obleka na premočenih ljudeh popolnoma posušila.

Opisani pojav so lahko opazovali tudi v drugih, več deset kilometrov oddaljenih krajih. Naslednji dan so o njem poročali vsi portugalski časopisi. Poskušali so ga znanstveno razložiti, vendar jim do danes to ni uspelo. Mnogo ljudi se je ob pogledu na čudež spreobrnilo in začelo verovati. Seveda so bili tudi takšni, ki so kljub tako očitnemu znamenju, še vedno dvomili v resničnost prikazovanj. Med njimi je bila žal tudi Lucijina mati. Govorila je: "Še vedno ne vem. Da bi bila res Naša Gospa, je nekaj tako veličastnega, da tega nismo vredni." In ko so jo spraševali: "Ali nisi videla čudeža s soncem?" je odgovarjala: "Videla sem, videla! Pa se mi je zdelo to nekaj tako velikega, česar mi ne zaslužimo. Še vedno premišljujem ali je to lahko resnično. Ne vem."

*

Svetlobna znamenja so v Svetem pismu povezana z Bogom, ki je Oče luči in z Jezusom Kristusom, ki sam zase pravi: Jaz sem luč sveta. Razlagalci Fatimskih

dogodkov so prepričani, da sončni čudež in druga svetlobna znamenja, ki so spremljala prikazovanja, kažejo na Božjo prisotnost in delovanje. Po Mariji je deloval Bog. Izbral je tri preproste pastirčke, da bi se po njih razodela njegova ljubezen do ljudi takratnega in našega časa. S sončnim čudežem je želel potrditi resničnost Marijinih prikazovanj in sporočil ter doseči, da bi jih vsi sprejeli in se po njih ravnali.

Bog je navzoč tudi v tvojem življenju. Želi biti luč zate. Imej odprto srce za Njegovo delovanje.

NALOGA: Opazuj sončni zahod in pri tem misli na Boga. V molitvi Očenaš se mu zahvali, da je vedno s teboj.